

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **T. V.**, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 5. 2006, č. j. 63 Az 61/2005 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 29. 4. 2005, č. j. OAM-754/VL-07-03-2005. Tímto rozhodnutím správní orgán zamítl žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť dospěl k závěru, že stěžovatel v podané žádosti neuvedl skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit jeho pronásledování ve vlasti z některého azylově relevantního důvodu podle § 12 citovaného zákona.

Stěžovatel v podané kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce. Krajský soud za účelem posouzení předpokladů pro osvobození od soudních poplatků stěžovatele vyzval dne 14. 6. 2006 k prokázání majetkových, výdělkových a osobních poměrů a za tím účelem mu k vyplnění zaslal příslušný formulář. Po neúspěšném pokusu o doručení, neboť stěžovatel se na jím sdělené adrese nezdržoval, bylo pátráno po jeho pobytu. Z přípisu Policie České republiky, Oddělení cizinecké policie v Praze 3, doručeného krajskému soudu dne 22. 8. 2006, bylo zjištěno, že stěžovatel je hlášen na adrese F. 154/80, P.10, u p. R.. Krajský soud se opětovně pokusil stěžovateli doručit formulář k prokázání majetkových, výdělkových

a osobních poměrů, ale protože nebyl v místě doručení zastížen, byla mu obálka s písemností téhož dne, tj. v pátek 1. 9. 2006, uložena u držitele poštovní licence a po uplynutí lhůty k vyzvednutí vrácena zpět krajskému soudu. Zásilka tak byla v pondělí 4. 9. 2006 považována v souladu s § 50c odst. 4 o. s. ř., ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s., za doručenou.

Stěžovatel ve stanovené lhůtě krajskému soudu své majetkové poměry nedoložil a tedy neprokázal, že jsou u něj dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. Krajský soud proto usnesením ze dne 30. 11. 2006, č. j. 63 Az 61/2005 – 40, stěžovateli zástupce neustanovil a dále ho usnesením ze dne 15. 1. 2007, č. j. 63 Az 61/2005 – 44, vyzval, aby ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil své podání ze dne 29. 5. 2006 doložením plné moci advokátovi, který ho bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat. Zároveň stěžovatele poučil, že pokud nebude v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, bude kasační stížnost odmítnuta. Písemná vyhotovení obou uvedených usnesení byla stěžovateli doručena na adresu F. 154/80, P.10, dle § 50c odst. 4 o. s. ř. a § 42 odst. 5 s. ř. s., stěžovatel na výzvu soudu nijak nereagoval.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele - fyzické osoby advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

V daném případě stěžovatel své právnické vzdělání neprokázal a advokátem v řízení o kasační stížnosti zastoupen není. Vzhledem k zákonem vyžadovanému povinnému zastoupení se jedná se o nedostatek podmínek řízení, který, pokud nebyl odstraněn, je důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti. Shodně Nejvyšší správní soud judikoval již ve svém usnesení ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, podle něhož „*Pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]*.“

Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

O návrhu stěžovatele, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany je ve smyslu ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladným účinkem vybavena ex lege.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu